

U Z N E S E N I E

27. JAN. 2004
237 P90

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Sergeja Kohuta, JUDr. Evy Babiakovej, CSc., Anny Žákovej a JUDr. Mikuláša Kerkeša v právnej veci žalobcu **Markíza Slovakia, s.r.o.** Blatné, zastúpeného JUDr. Jánom Ondrušom, komerčným právnikom so sídlom v Bratislave, Mostová č. 2, Carlton Savoy Building, proti žalovanému **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Námestie SNP č. 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 4. septembra 2001 č. RL/338/2001, ktorá vec sa viedla na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 SŽ 191/01, konajúc o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. februára 2002 č. 6 SŽ 191/01, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 26. marca 2003 č. VI/2/Pz410/02-37 **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. februára 2002 č. 6 SŽ 191/01 odmietol žalobu žalobcu Markíza Slovakia, s.r.o. o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo 4. septembra 2001, ktorým bola žalobcovi uložená

podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankcia – upozornenie na porušenie zákona.

Proti tomuto uzneseniu na základe podnetu žalobcu podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie.

Uviedol, že súd pri rozhodovaní pochybil, ak žalobu o preskúmanie právoplatného rozhodnutia žalovaného podliehajúcu režimu druhej hlavy piatej časti O.s.p. posúdil ako odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu podliehajúce režimu tretej hlavy tretej časti O.s.p., a ako také ho odmietol.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní poukázal na to, že ustanovenie § 64 zákona č. 308/2000 o vysielaní a retransmisii ... v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z. z.) rozoznáva 4 druhy sankcií, ktoré sú taxatívne vypočítane v odseku 1 písm. a/ - d/ iba pri rozhodnutiach o určení sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. c/, d/ zákona č. 308/2000 Z. z. zákona predpokladá podanie odvolania, o ktorom rozhoduje súd. Rozhodnutie o uložení sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. – upozornenie na porušenie zákona – však do tohto taxatívneho výpočtu nespadá. Túto skutočnosť však žalobca ani nikdy netvrdil a nepodal proti rozhodnutiu zo 4. septembra 2001 č. RL/338/2001 odvolanie ale sa práve domáhal jeho preskúmania v zmysle § 247 a nasl. O.s.p. Toto rozhodnutie sa priamo dotýka práva žalobcu vysielateľ všetky programy, resp. ich častí, ktoré nie sú zákonom zakázané. Ak by žalobca takéto rozhodnutie nerešpektoval – najmä z dôvodu, že by ho nepovažoval za vydané v súlade so zákonom – vystavil by sa nebezpečenstvu, že mu žalovaný následne uloží sankciu – pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. (§ 64 ods. 2, veta prvá). Ak sa teda žalobca domnieval, že vysielanie v rozsahu napadnutou sankciou podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. bolo zo zákonného hľadiska nezávadné, a že teda žalovaný porušil zákon tým, že mu takúto sankciu uložil, nemal inú možnosť na ochranu svojich práv, než práve žalobu na preskúmanie takéhoto rozhodnutia súdom. Ak sa súd jeho žalobou však po vecnej stránke nezaoberal ale odmietol ju z formálnych dôvodov, ktoré navyiac v danej veci neboli objektívne dané je potrebné konštatovať, že jeho rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. d/ O.s.p.).

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora SR sa stotožnil s obsahom mimoriadneho dovolania.

Žalovaný navrhol, aby súd rozsudkom zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora SR, keď poukázal na to, že ak aj súd procesne pochybil, keď žalobu podľa § 247 O.s.p. o preskúmanie právoplatného rozhodnutia žalovaného posúdil ako odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu podliehajúce režimu piatej časti tretej hlavy O.s.p. (§ 250l a nasl.) a ako také ho odmietol, miesto toho, aby uznesením konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p., keďže návrh však smeroval proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, táto vada nespôsobila, aby sa splnili ďalšie dva procesné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 243d O.s.p. na podanie mimoriadneho dovolania, ktorými sú potreba ochrany práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a skutočnosť, že túto ochranu nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 4 O.s.p.) zisťoval podmienky prípustnosti mimoriadneho dovolania k predmetnej veci a zistil, že tieto splnené neboli.

Generálny prokurátor SR splnil zákonnú lehotu na podanie mimoriadneho dovolania (§ 240g O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 243i ods. 2 O.s.p. v konaní o mimoriadnom dovolaní platia primerané ustanovenia o konaní na dovolacom súde (§ 242 až 243c). Ustanovenie § 218 ods. 1 platí pre konanie na dovolacom súde obdobne (§ 243b ods. 4).

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

V danom prípade, teda v prípade podania mimoriadneho dovolania, bolo potrebné skúmať, či boli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania z hľadiska ustanovenia § 243e ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia generálny prokurátor SR môže podať mimoriadne dovolanie len v prípade ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb

alebo štátu a ochranu práv a zákonom chránených záujmov nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

V prejednávanej veci súd poukazuje na to, že je síce pravdou, že v danom prípade súd procesne pochybil, keď žalobu podľa § 247 O.s.p. o preskúmanie právoplatného rozhodnutia žalovaného posúdil ako odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu podliehajúce režimu piatej časti tretej hlavy O.s.p. (§ 250l a nasl.) a ako také ho odmietol, miesto toho aby uznesením konanie zastavil podľa ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p., keďže návrh smeroval proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, keďže v ňom nejde o rozhodnutie, ktorým by sa zakladali, menili alebo zrušovali určité konkrétne práva a povinnosti žalobcu. Takéto rozhodnutie je možné len posúdiť v rámci iného konania (§ 245 ods. 1 O.s.p.).

Táto vada však nespôsobila, ako to uviedol vo svojom vyjadrení žalovaný, aby sa splnili ďalšie dva procesné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 243e/ O.s.p. na podanie mimoriadneho dovolania, ktorými sú potreba ochrany práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a skutočnosť, že túto ochranu nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Samotným upozornením, tak ako to konštatoval vo svojom vyjadrení žalovaný, neboli porušené žiadne žalobcove práva a zákonom chránené záujmy, ktoré by si vyžadovali súdnu ochranu.

V tých prípadoch, v ktorých je podmienkou uloženia pokuty predchádzajúce upozornenie na porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z.; ak určitý subjekt aj napriek písomnému upozorneniu správneho orgánu opakovane poruší povinnosť, na ktorej porušenie už bol upozornený, správny orgán mu následne môže uložiť pokutu. Je nepochybné a nesporné, že toto uloženie pokuty je následkom a dôsledkom tohto druhého (opakovaného) porušenia zákona, nie toho predchádzajúceho porušenia zákona, ktoré bolo len predmetom upozornenia.

V týchto prípadoch, t.j. aj v danom prípade, je potom možné posúdiť predchádzajúce rozhodnutie, t.j. uloženie upozornenia – v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p.

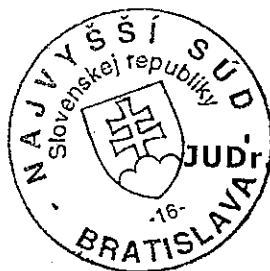
Neobstojí teda názor generálneho prokurátora SR, že túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danej veci neboli splnené podmienky a predpoklady odôvodňujúce podanie mimoriadneho dovolania. Preto mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 21/8 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

Rozhodnutie o trovách konania je založené na ustanovení § 250k O.s.p, keď bol žalobca v tomto konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uznesenie nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 30. septembra 2003

Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

La sp. [Signature]